

Orions ormehul

Peter Jørgensen

Her er så historien om rusturen for en enkelt matematikker fra året 2004. Mine forventninger til rusturen var ikke særlig store af mange forskellige grunde, her er et par af dem. For det første havde jeg hørt en masse i medierne om disse rusture. Det hele gik ud på at drikke sig fuld og løbe nøgen rund i en skov (nok om det senere). For det andet er jeg en del ældre end resten af russerne, ikke meget men nok til at jeg tænkte, at det måske ville gå op i uintelligente samtaler med folk, der kommer lige fra gymnasiet (jeg er selv HHx'er) og ikke vidste særlig meget om livet. Og sidst men ikke mindst – jeg hader hyttetur, lige fra sovesalene til den obligatoriske pasta og kødsovs. Alle har prøvet disse ture med skolen eller spejder eller hvad de nu har prøvet. Det er bare ikke mig! Men man skal jo lære de andre at kende, så jeg tog med alligevel.

Så kom rusturen, det hele startede præcis, som jeg havde frygtet, vi tog af sted i en bus og jeg havde tænkt, at jeg lige kunne få en lille en på øjet bagerst i bussen. Men der var højt humør og der gik ikke længe før to rusvejledere sad bagerst i bussen og drak øl, så er det jo svært ikke selv at falde i. Da vi så ankom til hytten på Fyn så jeg det – sovesale. Her heldigvis kun med plads til 8 i hvert værelse. Ret hurtigt efter var der Samling til aftensmad, og gæt en gang,

pasta med kødsovs. Det hele kunne næsten ikke blive værre. Men efter at vi havde spist og jeg havde været med i en meget mærkelig leg (hvor man skulle bunde øl) kom jeg i snak med nogle søde mennesker. Jeg gik i seng med en fornemmelse af, at det ikke ville blive helt så slemt, som jeg havde frygtet.

Dag 2. Storhyggen har bred sig. Regnen pisker ned og stort set alle hygger sig med hinanden. Der er dem, der allerede har taget hul på den første øl men der er også mange, der stille og roligt sidder og lærer hinanden at kende over et spil skak eller backgammon. Selv om det blev anbefalet at man ikke drak for mange øl i løbet af dagen, er stemningen ret høj ved aftensmaden, og man kan mærke, at folk er ved at kende hinanden rigtig godt. På dette tidspunkt har folk set hinanden an og selv om man snakker mest i små grupper, kan man efterhånden tale med alle. Om natten blev vi så sendt af sted på et vaskeægte natteløb, her var vi delt ind i hold og det virkede rigtig godt. De folk man ikke havde snakket så meget med før, og som måske ikke var dem, man havde lært bedst at kende, blev nu nogle man virkelig havde noget tilfælles med. Som en lille sidebemærkning kan det nævnes at mit hold vandt!

Morgen dag 3. Tømmermændene er store hos mange. Det er tydeligt. Der

bliver snakket livligt om natteløbet og om hvad der ellers skete på en særdeles spændende dag to. Jeg er efterhånden ved helt, at være over min frygt for både hytter og gymnasieelever. Vi blev igen delt ind i grupper og skulle i hver gruppe lave et teaterstykke, som skulle opføres samme aften. Hele dagen gik igen med spil og folk fik drukket en del øl. Faktisk er stemningen ved maden helt i top. Folk synger og fester og hvad vores kære rusvejledere må have tænkt, må guderne vide. Til teaterstykket om aftenen, gik det helt galt. Hvordan teaterstykkerne var, er nok svært at svare på, men hvordan stemningen var, er ikke svært – Helt på kogepunktet.

Da jeg vågnede som den første til morgen 4, var jeg ret forvirret. Hvorfor gik jeg i seng i går og hvorfor er der nogle, der sover på et bord. Det hele er lidt mærkeligt og endnu engang regner det rigtig meget. Det er lidt surt, for det er vores sidste dag i hytten og jeg har faktisk ikke lyst til at tage hjem. Vi vidste der var planlagt OL (en dyst i forskellige discipliner for hold), men da vejret var som det var, blev det til indendørs-OL og hvem der vandt vides ikke. Om aftenen var der festaften og igen var stemningen rigtig høj. Der var for første gang musik, og folk dansede rundt. For første gang på denne tur ser

jeg solen stå op og alle ved at vi lige om snart skal til at pakke alt sammen og tage turen hjem til Sjælland, hvor vi nu ikke mere bare skal drikke øl og hygge os, men til at læse.

Ind imellem alle de forskellige ting vi lavede, holdt vores rusvejledere en del oplæg, som skulle hjælpe os til en bedre start på HCØ, vi blev sat ind i en masse ting og vi lærte en masse om de traditioner, der er på matematik. Når jeg nu efter en måned på HCØ tænker tilbage på rusturen er det kun med glade minder. Det var en perfekt start. Min frygt for hytter er helt væk og man har lært så mange mennesker at kende, at man aldrig er alene på et, ellers, stort sted. Man lærer hurtigt de ældre studerende at kende (i)gennem vores rusvejledere og møder man en fra rusturen og man ikke lige har noget at snakke om, kan man altid snakke om ham, der løb nøgen rundt i skoven, ham der tragtede en øl til morgenmaden eller ham der sad i et kar med (fritgående)havregrød og bundede en øl.

Som afsluttende bemærkning vil jeg gerne sige tak til "mine" rusvejledere: Helle P., Line, Joe, Mikken, Kaspar, Kimse, Stefan, Damskur og 202 for at have lagt så mange kræfter i at mine medstuderende og jeg fik en god studiestart.

Religion og logik

Maja Broe Lassen

ADVARSEL: Denne artikel indeholder lommefilosofi, grove generaliseringer og fir-kantede synspunkter.

For mange mennesker kan overskriften “Religion og logik” virke selvmodsigende. Dette bunder formentlig i det skel, der for mange er mellem religion og videnskab, og derved mellem tro og viden. Jeg vil i det følgende prøve at bruge begreber fra logikken til at beskrive nogle tanker omkring denne forskel.

En logik består af en mængde grundbegreber, som frembringer logikken. Forskellige valg af disse giver forskellige logikker. På samme måde mener jeg en religion kan betragtes som bestående af nogle grundbegreber, der frembringer religionens verdensbillede. Logikken kan således bruges som model for dette verdensbillede. Denne model kan også bruges til ikke-religiøse verdensbilleder.

Lad os derfor starte med at se på de grundbegreber en logik er bygget op af: P er en mængde, hvis elementer kaldes primitive propositioner p_1, p_2, p_3, \dots . Desuden har vi en mængde af forbindere, som bruges til at danne nye udsagn ud fra de primitive udsagn. Dem, vi her skal bruge, er

$$\rightarrow \quad \text{implikation} \quad p_1 \rightarrow p_2 \quad (1)$$

$$\wedge \quad \text{konjunktion, “og”} \quad p_1 \wedge p_2 \quad (2)$$

$$\diamond \quad \text{“muligvis”, “nogen gange”} \quad \diamond p_1 \quad (3)$$

$$\square \quad \text{“nødvendigvis”, “altid”} \quad \square p_1 \quad (4)$$

$$K(p) \quad \text{“det vides at } p\text{”} \quad K(p) \quad (5)$$

$$B(p) \quad \text{“det tros at } p\text{”} \quad B(p) \quad (6)$$

Her vælger jeg at forstå “vides” som, at p er anerkendt som et (videnskabeligt) faktum.

Jeg bruger “tros” som referant til religiøs tro.

$\mathcal{F}(P)$ er mængden af alle de formler, vi kan lave ud fra de primitive udtryk i P og forbinderne, f.eks $\square(p_2 \rightarrow p_3)$ eller $(p_1 \wedge p_2) \rightarrow \diamond(p_3 \wedge p_4)$.

En logik kan beskrives ved dens mængde af primitive propositioner, de forbindere, der bruges til at danne udsagn med, og desuden også mængden af sande udsagn, som er en delmængde af $\mathcal{F}(P)$. Forskellige mængder af sande udsagn giver således forskellige logikker.